

Onur Coşkun

- şiirler -

Yayın Tarihi:

15.1.2009

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Ađlarsan Ölüm Düşecek Resmime

Şimdi o günbatımı kızıl saçlarını,
karanlığımı bırakıyorsun...
şiiir gibi geldin, şiiir gibi gidiyormusun...

ama gitme...
satıraralarında yalnız bırakma beni...
satıraraları soğuk,
bakışlar karanlık, öpüşmeler çaresiz ve ağlamalar orospu...
üşüyorum...

hava yağlı...
ve sen giderken son bir resim çiziyorum.
sana bakarak...göremeden
öpüyorum bir yandan seni çaresiz...
ve sen sorguluyorsun ağlamalarımı...gözlerine kurduğun darağacında

sen şimdi gidiyorsun...
ben resmini yapıyorum gidişinin...
ama gitme...
gitme sevgili,
gidersen ölüm düşecek resmime...

Onur Coşkun

Bakma bana

Şimdi sevgili beni arar, akşam saatleri öten kuşların avazında...
uzağım kendime... çok uzak
bakma bana...
gözlerin memleket gibi çok bilinmeyenli denklemdir...
kayboluyorum...

Onur Coşkun

Çığlık at

Şimdi bir martı çığlığında sana bakmak vardı.
yada uzak bir kasabada, rakının yanına gülüşünü meze yapmak.
seni yaşamak kadar özledim...
Hadi martı, çığlık at...

Onur Coşkun

Denemeler...

1
şiiirler biriktiriyorum hala sana
satır araları gözyaşlarım
ne olur tutabilseydim tekrar ellerini
gözyaşlarımın olmadığı satır aralarında

2
ne kadar isterdim bir bilsen
dünyayı takabilmek
bir karanfil edasıyla
o kızıl saçlarına

3
yazmak seni dağa taş
ve savaşırsız bir coğrafyaya
söylemek seni notaya bağlamaya
umut dolu bir dünyaya

4
eski bir parçada
seni düşünmektir gözyaşlarım
ve üşümektir tutarsızca
bir sonbahar gününde

5
çocuğumun adına deniz koydum
astılar
eylüle kaldı hüznü
kızımın adı eylül oldu

6
savaşırsız bir dünya için savaşıyoruz
bir daha ağlamayalım diye ağlıyoruz
ulan heşeyi biz yaşıyoruz
o değilde çocuklara birşey kalmayacak

7
çölleri yeşertiyoruz umutlarımızla
biz yeni bir çöle geçtiğimizde
arkadan kutup ayıları saldırıyor
çöldeki şanssız yeşillerimize

8
ölü çocuklar yürüyor güneşe doğru
bakışlarında sınırsız özgür bir dünya
bakışlarında umut...
direnış...
sevda

9

sana sadece yaşanmış güllerle geldim
birde karanlığımdan kopardığım bir tutam gün ışığıyla
sarıl bana
sarıl da uyu

10
nasıl bir dünya yarattınız
çocuklar oynayamıyor artık
çocuklar gülmek yerine ölüyor
bakın
palyaçolar bile ağlıyor

11
kimileri yüzüne tükürdü onların
kimileri küfür etti
ama o delikanlılar
işlerini yaptı ve gitti...

12
o koca denizden yürek yaptık kendimize
nazımdan memleket
yılmaz güneyden aldık delikanlı yanımızı
birde ç harfinden küba devrimi

Onur Coşkun

Deniz Yüzlüm

ey deniz yüzlüm
kaç yakamoz düřtü gözlerine.
söyle...
kaç martı havalandı ıslanmış kirpiklerinden
ve
kaç güneş doğdu o kızıl yüreğine...

Onur Coşkun

Ederlezi...

şimdi ben...
umut gülüşlü bir kasabada olmalıydım...
akordiyonuyla ederlezi çalmalıydı Goran Bregoviç
kırmızılar içinde esmer bir çingene kadın dans etmeliydi...geniş eteği ile...
içimdeki bütün hücreleri yakabilmeliydim ona baktıkça...

bir şişe kırmızı şarap olmalıydı...
sol elimde durmalıydı...
dudağım şişeye dokunmalıydı...
ve ben sarhoş olmalıydım...

şimdi bir kötürüm rüzgar dokunmalıydı...
şarap ile ıslanmış dudaklarım kurumalıydı...
birden karanlık olmalıydı ve ben kupkuru dudaklarla, it gibi titremeliydim...
sokak ortasında...

içimde bütün hücreleri yaktım...
it gibi titriyorum...
soğuktan değil...
ben...
ben işte...
aşktan ve şaraptan titriyorum...

Onur Coşkun

Ellerine Dokunur

Ellerine dokunur bütün renkleri memleketimin.

Renksiz, solgun bakışlı çocuklara dokun
Dokun bir yığının işçi kollarına
Sonra sus, sadece sus Anadolu'mun ağlayan yanı
Sus yitik fotoğrafım
Sebebi belirsiz iç çekişlerim
Sen sadece sus...
Bırak renkler konuşsun

Gün gelir elbet...
Gün gelir konuşuruz
Gün olur, yitik limanın eski yüzü bile güler
Balıkçılar çıkar sabah 5:30 da balığa
Kafalarında şarap sarhoşluğu, kafalarında bereleri
Sahi sen 5:30 da balıkları gördün mü hiç
Pullarını sayarsın ay ışığında
Hayal gibi güzellerdir
Yada sarhoşluk işte affet
Hayaldir...
Sen hiç hayal gördün mü sevgili
2 kıtanın ortasında seviştin mi hiç
kendini kaybetmiş boyalı yüzlerle
2 kıtanın tam ortasında öldün mü peki

2 ucu kan bir nehir artık haliç
sevmiyorum kan kırmızısını
dokun soluk sevgilim
dokun boyalı ellerinle
maviye boya tekrar nehirleri

peki soluk sevgili
sen beni hiç gördün mü?
Bakma tanıyormuşum gibi anlattığıma seni
Ne balıkları bilirim sarhoş kafada
Nede 2 kıta arasında seviştim
Hayal ettim sevgili
Sadece hayal ettim
Soluk ellerine boyayı da ben verdim,
Haliç'i de ben boyamanı istedim
Ben seni İstanbul gibi sevdim
Sokak çocukları gözlerinle,
Kalabalık cadde saçlarınla
Deniz gözlerinle
Ha birde kız kulesi gizeminle

Bir ıslık bu sadece
Ağıt gibi bir ıslık
İki dudağımın arasından
Rüzgarla sana yolladığım kocaman bir soluk... susuş...

Onur Coşkun

Gelme...

Avularım kanıyor...
bana yaklaşma kadınım...
sana dokunmamı isteme...
kan bulaşır tenine...

Onur Coşkun

Gökkuşağı Ağlar

GÖKÇE'ye... Mıkta oturuyordu...ben dışarıdan onu izliyordum...

Fesleğenlerin yanında bir pencere.

içeriği görüyorum...

kokular içinde bir kadın.

kokuyu duyuyorum...

sessiz bir filmdeyiz sanki

kadın...

pencere...

ben...

o kadın bir baksa,
gökkuşağı ağlar...

Onur Coşkun

Gözlerine

gözlerine
her dilde baktım...
her dilde gözlerini yazdım.
ve
her bakışta koşmak istedim,
deliler gibi...
özgür...
şair...
koşmak istedim senin olduğun topraklara,
koşmak istedim, dudaklarımda gözlerine yazdığım türkü,
dudaklarımda her dilden sevda sözcüğü

gözlerine her dilde baktım
ve bir tutam gün ışığı serptim satır aralarına

Onur Coşkun

Hiç Kimse

Yıkılır gider bakışlarım susuz topraklarda,
Rüzgara yenik çatlak dudaklarım ve biraz ılık
Seni bana çağırır...

Duymazsın ıslığı
Derin, acı, sessiz
Sadece kanayarak özlemek kalır bana...

Şiir akar gözlerimden,
Gözyaşı ıslatır vurgun sabahlarımı
Haberin olmaz.
Yıkılır gider bakışlarım, bakışlarına değdiği an
Ve her şair benim için,
Bundan sonra seni yazar
Ama hiç kimse benim kadar vurulamaz bakışlarında...

Onur Coşkun

İthaf

iki göz arası hayat gibi bakan,
ateşi suya, toprağı bedene veren,
elleri deprem gibi titreyen, elleri güçlü,
okuyan, yazan, yazılan,
sakalları kirli,
düşünceleri temiz,
kimi kız kimi erkek
ve
yüreklerine kızıl giyen güzel yüzlü çocuklara...

Onur Coşkun

Kıydakiler

"Uğur Ziya Şimşek'in eseri KIYIDAKİLER'e"

Adam sordu,
elini sımsıkı tuttuğu adama...
-neden uçurumun kıyısındayız...

Diğer adam cevap verdi,
elini tutan adama...
-öpüştük biraz önce...

Onur Coşkun

Koş hadi orası memleket sana

Elleri kocaman...
görseniz sanki ressam çizmiş ellerini...
o zayıf bedeninde, zincirler arasında o kadar büyük duruyorki elleri.
tarlaları elleriyle sürmüşçesine nasırlı,dünyayı taşıyor gibi büyük,
bir bebeğin yüzünü incitmeden sevecek kadar narin...

Bağlamışlar adamı duvara,
dizlerinin bağı çözülmüş, kafası öne düşmüş...
o zayıf bedeninde kocaman kafası inadına sola bakıyor...
sakalları kirli, uzamış
o kadar büyükki kafası...görseniz sanki ressam çizmiş...

adamı bağlamışlar duvara...
ölümle dalga geçiyor...
çevirmiş kafasını sol yanına...

sol yanında onun gibilerin gördüğü bir kapı,
kapının içi yeşil bir dünya, dünyanın ortasında bir mezar,
mezarın başında şiir yapraklı bir ağaç...
koş hadi yüreği yaralı, gözleri volkan kızılı adam...
koş hadi memleket diye özlem bakan adam...
koş ve gir o mezara...
koş hadi orası memleket sana...

Onur Coşkun

Martı

Martı uçarken umuda doğru,
birden yüreği yaralandı,
aklına o çocuk gelince...
o çocuk özgürlük demişti martının ismine,
ölmeden önce...

Onur Coşkun

Nazımca Memleket

hey çocuklar! ! !
bir gökyüzü düşleyin bütün maviliğiyle,
birde gökkuşağı...
renklerin arasında memleketim,
nazımın memleketi,
yada nazımca memleket...

hey çocuklar! ! !
bir deniz düşleyin tüm büyüklüğüyle,
birde yakamoz,
yakamozun ışığında memleketim,
nazımın memleketi,
yada nazımca memleket...

hey çocuklar! ! !
bir şair düşünün sürgünde,
birde şiir,
satır araları memleketim,
nazımın memleketi,
yada nazımca memleket...

hey çocuklar! ! !
demokrasiyi düşleyin tüm güzelliğiyle,
birde bağımsızlığı,
tam bağımsızlığıyla memleketim,
nazımın memleketi,
yada nazımca memleket...

Onur Coşkun

Nehir Kenarı

saçlarını kızılıktan karanlığa taşıyacak kadına "GÖKÇE"

Susar...efkarı yüzüne vuran kadın...
susar...ayışığı gözleriyle...
karanlığa karışırken son sözü ayrılığın,
birden bir nehir oldu
kızıl gündoğumlarına akan.
konuştu kadın...
en dokunulmadık yerlerini anlattı ayrılık şafağı,
ölüm gibi kabullendiği, yaşam kadar sevdiği adama...

kucak dolusu sözcük ve bir gökyüzü kelebek ile devam etti anlatmaya...
şaşırdı önce...
kendide bilmiyordu bu kadar çok sevdiğini...
öğrendi...
güldü...
nehir kenarı çiçeklere benzedi yüzü...
nehir kenarıydı artık kadın...
nehir akarken şafak kızılığına...

Onur Coşkun

O kendi intihar etti...

Üşüyorum...

Yazmalıyım...

Yaz sıcağı biraz olsun ısıtmalı, yokluğundan arda kalan satıraralarını...
bir kadeh şarap sarhoşluğundan kurtarmalı beni Tanrı...

Bana seni soruyorlar, ancak sensizliği anlatabiliyorum...

cinayetle suçluyorlar insanlar beni...

oysa ben öldürmedim diyorum...

o kendi intihar etti. inanmıyorlar.

gitmeseydi...

o zaman, zaman dururdu...

ağır geliyor ruhum artık,

yazdığım her satır... ağır...

ve birden anlıyorum... o gitti...

ama ben öldürmedim...öldüremem

kendi intihar etti...

Onur Coşkun

Ose

"Alican'a"

Karanlığa can veren,
yüksek uçurumlu bir ruhta saklı,
şimdi kendi ruhu...
insanların ruhunu görememesine kırılmış...
beni görmeyenler ismimide bilmesin diyor.
onun adı
saydam ve ruhu gibi görünemeyendir artık...
adını bilmeden uçurumda yaşayanlar ona Ose der...
ose...
rüzgara,
yağmura
ve tanrıya inat...ateşi sever...

Onur Coşkun

Sokak bilgisi...Üşüyen ruh

Açtın pencereni...
birazdan bedenini yalnızlık saracak...
girecek pencereden sokak bilgelerinin üşüyen ruhları...
yaktıkları ateşte ısınacaklar,
dumanı saracak gözlerini...
herkes ağlıyorsun sanacak,
destanlar, şiirler yazacaklar sana...
sen kandıracaksın herkesi...
kendin gibi...

Onur Coşkun

Sonra Ressam

Sonra ressam...
sonra çiz beni.
şimdi bu karanlıkta göremezsin gözlerimi...
sonra ressam...
sonra çiz beni.
yüzümün çizgileri kurak toprağa benzer...
veremezsin o derinliği...
sonra ressam...
daha sonra boya gökyüzünü...
siyah beyaz bir hayattayım...
göremem istesemde boyadığın gökyüzünün renklerini...

En iyisi ressam...
sen sonra çiz ikimizi...

Onur Coşkun

Tren Yolculuđu

"tren yolculuklarına, aşka, özleme ve özgürlüklere..."

Sesi hasreti anlatan uçurum yanlı gidişler vurdu beni
Bir tren yolculuğunun anısıydı sana tek bırakabildiğim
Vasiyetim...

Kaç şiir döküldü bilsen gözlerimden dudaklarıma
Sevdaşı mahpus sevdaşı hayın sevdaşı darağacında sallanan
En tutsak yanımla kavuştum özgürlüğe

Özgürlük... trende camdan çıkarmak başını
Rüzgara inat
Özgürlük bu işte be
Hele birde ırmakların üstünden geçerken
Hele birde karışmışsa ırmak sesi trene
Ahhh hele birde senin haykıran susuşun karışırsa
Özgürlük bu işte be
Bir yandan yiđit bir türkü tutturursun
Sonra yakarsın yanık sesinle tütünü
Yar kokusu sarar. hasreti ciđerinde mahpus

Sonra tünele girersin
Kapkara, gözaltı karası, işkence karası
Hele birde geçmişsen işkencecinin tezgahından
kendi çığlığın tırmalar kulaklarını
hayaların acır, ölen arkadaşlarını düşünür direnirsin
direnirsin tünel biter
yiđitsin
yenersin karanlığı
ve tekrar rüzgar
başın camdan dışarıda
bir tütün daha
yar kokusu
mahpus, şiir

birden ineceđin yer gelir
senden çok uzak, bir yanı uçurum
ama rüzgar, getirir belki tütün kokusunu
açık bırak göz kapaklarını
dolar tütün kokusu, dolar dumanı uzak özgürlüklerin
bir damla gözyaşında gelirim yanına
şimdilik elveda

Sesi hasreti anlatan uçurum yanlı gidişler vurdu beni
Bir tren yolculuğunun anısıydı sana tek bırakabildiğim
Vasiyetim...

Onur Coşkun

Yıldızlar ve DENİZ GEZMİŞ

Dün kayan bir yıldızda gördüm seni,
kirli sakalın ile gülüşün bütünleşmişti
ve parkan üzerindeydi...

sen asıldığında...

mahkeme kayıtlarına geçen.

Dün kayan bir yıldızda gördüm gözlerini
ve gözlerinde halkımı...

Eğer sen asılmasaydın ve tanışsaydık seninle,
bu iklimsiz coğrafyanın üşüyen bir şehrinde...
sana tek bir soru soracaktım...
o kocaman halkı, nasıl sığdırdın

gözbebeklerine...

Belkide bu yüzden sen dünyanın en güzel DENİZ'izin

Onur Coşkun

Yıldızlar yok artık bu şehirde...

Yıldızlar yok artık bu şehirde...
nefesi, boş bir boruya can verdi...ve ağlıyor artık neyzen...
diğerleri gibi, neden bu yıldızlar yok diye sormadı,
yıldızlar yok diye ağladı...
işte bu yüzden farklıydı...

sen gittin, ve insanlar soruyorlar neden gitti...
ben ise nedenini sormadan ağlıyorum arkandan...
ney sesi ile...

Onur Coşkun

Zamansız 1

"Kızıl saçlı Tanrıça GÖKÇE'ye"

Kadın geldi...
saçlarına güneş kızılı giymişti...
sıcaktı.
dokunulmayacak kadar sıcak...
ona dokunmak kainatın sırlarını çözmek gibi birşeydi...
yada gözlerine bakmak...
bakabilmek...
gözleri okyanustu...
gerçek yoktu onun yanında...
yalanı yaşamak güzeldir dedi... adam...
sevmeliyim, olmayan birşey gibi sevmeliyim...
sevmek diye birşey yok... dedi kadın...
adam, olmayan birşey gibi sevdi...

Kadın geldi...
başka şehirler gibi kokuyordu.

Onur Coşkun

Zamansız 2

"Kızıl saçlı aşk tanrıçası GÖKÇE'ye"

Rüzgar yüzünü okşadı...
kadının önü belirsiz...
"zamansız geldin be adam"
dedi...

Zaman bir bilgenin nefesi.
yüzünü okşar.
bu şefkatte yaşamak kolay...
öpmek seni zamansız, dokunmak, anlamak.
işte zor olan bu...

Seni
nefesi kesilmiş zamansız karanlıklarda sevdim...
dedi adam...

Onur Coşkun